

Volitev v občini okolica Celje.

Zelo značilno je, da si sedanji mogotci občine okolica Celja ne upajo občinskih volitev razpisati, čeprav so vse priprave že končane in so volilni imeniki že pravomočno izgotovljeni. Gospodje so pač opazili, da so med neodvisnimi kmeti celjske okolice vso zaslabo izgubili. Zato hočejo volitev kolikor mogoče zavleči, da bi v tako dobljenem času kmetom kolikor mogoče peska v oči natrosili.

Tako se je zadnje dni poleg bedaste pripovedi o združenju Gaberja z mestom tudi grozne stvari o mestni mitnici klobasalo. Prvaki namreč trdijo, da hoče mesto Celje mitnične meje mnogo razširiti in do Westenove fabrike raztegniti. Ta trditev je tako hudobna kakor neumna! Mitniški privileg, katerega je Celju svoj čas cesar Jožef II. podelil, določa meje mitniškega okrožja čisto natanko. Te meje so zelo ozke in veliki del mesta samega je izven teh mej. Za ponovitev privilega se mora vsakih 6 let pri namestništvu prositi in ta oblast skuša se že leta sem z mestom pogoditi, da odzame mitniško pravico. Ta pogajanja doslej še niso imela uspeha, ker ponuja država mestu v ta namen mnogo premajhno svoto. Ali popolnoma gotovo je, da bodejo ta pogajanja v dveh, treh letih uspešna in da se bode potem mestno mitnico v Celju sploh odpravilo. Popolnoma izključeno pa je, da bi namestništvo kajdaj razširjenje mitniških mej dovolilo, ker zato niti kompetentno ni in ker ima vlada sploh stremljenje, tako kakor erarično tudi mestno mitnico odpraviti. Sicer pa občinski zastop celjski ni nikdar hotel teh mej razširiti, ker dela že sedanjí privileg Celju veliko bremen; tako mora mesto vsako leto gotovi del cest v mitniškem okrožju primerno tlakati, zakar se je v zadnjih letih mnogo tisoč kron izdalo.

Drugo sredstvo, da bi se zavedne in neodvisne kmete nahujskalo, obstoji v tem, da moti od prvaških advokatov sestavljeni volilni odbor s pomočjo par pretepaških kričačev shode, katere Nemci in neodvisni kmetje v okolici sklicujejo. To sredstvo, ki se je vporabilo pri sestankih v Levcu in zgornji Hudinji, imelo je pa doslej edino ta uspeh, da se pošteni kmetje z gnusom od prvaških hujskačev obručajo in da se edini ter složni za volilni program neodvisnega kmetijstva in nemških okoliških volilcev zavzemajo. Ta garda pretepačev, ki hodi na tolovajski način okoli, je po naznanilu „Narodnega dnevnika“ mnenja, da se bodejo odrašeni možje z nezrelimi fantiči po shodih prepirali. To je pa seveda izključeno že iz ozirov na čednost; kajti pošteni politik se vendar ne more prepirati z ljudmi, ki psujejo zastopnika Nemcev zaradi neke telesne pohabljenosti, z ljudmi, ki rabijo tisti del telesa za izražanje misel, na katerem se po navadi sedi, z ljudmi, od katerih ni niti eden volilec, kateri se v prvaških listih celo bahajo, da so opsovali kmete itd. Neodvisni kmetje zaničujejo te najete prvaške hujskače; v Levcu se je pretepače z nekaterimi plavimi fleki domu poslalo; v zgornji Hudinji pa so jih morali nemški volilci braniti; drugače bi jih prvaški rogovileži grozovito po grbi dobili.

Prvaški „Narodni dnevnik“ naznanja pravo romanje pretepačev proti zastopnikom Nemcev in neodvisnih kmetov. Pozdravljamo to „kulturno“ bojovno sredstvo po dosedanjih uspehih najtopleje! Ali bojimo se ne in politični uspeh bode pokazal, koliko volilcev se je s takimi hujskarijami za prvaško stvar pridobilo. V Levcu so prvaki zdaj pač že zadnjega pristasa izgubili. Le tako naprej! Neodvisni kmetje iz ne pustijo ničesar predpisati od nekaterih nezrelh fantičkov in ostanejo v eni vrsti z nemškimi volilci okolice; neodvisni kmetje in nemški volilci hočejo in bodejo predručali sramotne razmere in brezvestno gospodarstvo v tej zanemarjeni občini!

Od volilnega odbora nemških volilcev in onih neodvisnih kmetov postavljeni in na volilnih shodih ednoglasno sprejeti kandidati so sledeči:

III. razred.

1. Dirnberger Jožef, posestnik, **Ostrožno.**
2. Gajšek Jakob, krčmar in posestnik v **spodnji Hudinji.**
3. Jezernik Martin, vulgo Gaberšek, posestnik v **zgornji Hudinji.**
4. Kodela Martin, posestnik v **Dobrovi.**
5. Ocvirk Anton, posestnik v **Gaberjih.**
6. Ocvirk Martin, posestnik v **Košinci.**
7. Planinšek Johan, posestnik v **Medlogu.**
8. Strenčan Johan, posestnik v **Levcu.**
9. Velenšek Jožef, magacinski delavec in posestnik, **Ostrožno.**
10. Vrečer Matija, posestnik, **Pristova.**

Nadomestniki:

1. Koss Johan, posestnik v **zgornji Hudinji.**
2. Lednik Franc, posestnik v **zgornji Hudinji.**
3. Ocvirk Jakob, krčmar in posestnik, **Ostrožno.**
4. Ostrašnik Franc, vulgo Plahuljek, posestnik v **spodnji Hudinji.**
5. Repič Johan, posestnik v **Medlogu.**

* * *

II. razred:

1. Bann Karl, vulgo Ternovšek, posestnik, **Babno.**
2. Kovač Johan, vulgo Kopec, posestnik, **Babno.**
3. Krušič Johan, posestnik, **Lokrovic.**
4. Maier Martin, posestnik, **Košnice.**
5. Mirnjak Jakob, vulgo Koss, posest. v **Medlogu.**
6. Mravlag Johan, posestnik v **Zagradu.**
7. Nachberger Johan, posestnik, **Lošnice.**
8. Strenčan Jurij, posestnik v **Lavi.**
9. Vrečer Martin, vulgo Vipotnik, posestnik na **Pečevniku.**
10. Zagode Mihael, posestnik **Ostrožno.**

Nadomestniki:

1. Fliess Martin, posestnik v **zgornji Hudinji.**
2. Lednik Martin, posestnik, **Lokrovic.**
3. Morn Matija, hišni posestnik na **Bregu.**
4. Vrečer Anton, posestnik, **Savodna.**
5. Zupanc Jakob, posestnik, **Polule.**

* * *

I. razred:

1. Dr. Ambroschitsch Oto, predstojnik mestnega urada, posestnik v **Celju.**
2. Janič Jakob, graščak, **Freienberg (Veselivrh).**
3. Jarmer Jožef, lesni trgovec, hišni in realitetni posestnik, **Gaberje.**
4. Leen Viktor, posestnik, **Leisberg.**
5. Pfeifer Jožef, direktor fabrike, **Gaberje.**
6. Rebeuschegg Jožef, hotêlir, mesar, posestnik v **Celju.**
7. Teppel Karl, lesni trgovec, hišni in realitetni posestnik v **Celju.**
8. Westen Avgust, prokurist, **Gaberje.**
9. Wobner Franc, gostilničar in posestnik v **spodnji Hudinji.**
10. Zöchling Adolf, posestnik hiše in realitete v **Gaberju.**

Nadomestniki:

1. Čeček Konrad, gostilničar in posestnik, **Gaberje.**
2. Petschuch Franc, trgovec in kafetir, **Gaberje.**
3. Podgorsček Gregor, gostilničar in posestnik, **Savodna.**
4. Svetl Johan, hišni in realitetni posestnik, **Gaberje.**
5. Wohlmuth Anton, hišni in realitetni posestnik v **Zagradu.**

* * *

Volilci! Oddajte za te poštenjake kakor en mož svoje glasove! **Na delo!**

Novice.

Oj ta značajnost! Mislimo, da je vsakomur znano, da so slovenski prvaki najbolj hudi, ako se omeni zahteve našega nenahujskanega ljudstva po nemški šoli. Naše ljudstvo namreč vè prav natanko, da je nemščina naravnost potrebna. Kdor nemško ne zna, ta figo velja! Niti v Ljubljani se ne more brez nemščine izhajati. Ali slovenski hujskači se tej resnici ro-gajo; oni trdijo, da je nemščina odveč. In zato se borijo ti hujskači z vso vmeno proti nemški

šoli. Neizobraženi človek bi jim končno še verjel. Ali čudno je le to-le: prvaški razgrajaci hujskajo z žveplom in ognjem proti nemški šoli; vsakogar proklinjajo, kdor bi bil prijatelj te šole; ali sami pa pošiljajo svoje otroke v nemške šole!!! To svojo trditev smo že opetovano dokazali. Naj dodamo danes še en dokaz! Kakor znano je vrhovni vodja slovenske politike ljubljanski dohtar Šušteršič. Naši čitatelji se bodejo na tega moža spominjali, kajti mož hodi že leta sem z od žindre umazaniami rokami okoli. Na komando tega umazane-ga Šušteršiča so torej prvaško-slovenski poslanci državni zbor razbili. Dr. Šušteršič v svoji mladosti sicer ni bil posebni sovražnik Nemcev; o njegovem bratu se celo govori, da je bil nemški „kuler-student“. Ali danes požira ta ljubljanski advokat vsak dan par Nemcev. Ali — in to je zanimivo! — svojega lastnega sina pošilja dr. Šušteršič izključno v nemške šole. Njegov sin niti slovenskega ne zna. V slovenskem jeziku strelja skoraj take kozle kakor hofrat dr. Ploj!... Kmetje po Slovenskem, odprite oči! Prvaki vas sovražijo, ako želite svoji deci boljšo bodočnost in ako ji v ta namen nemščino učite. Sami pa silijo ti prvaki svojo deco v nemške šole! Ljudstvo, kar je za slovenske doktorje dobro, to tudi za-te ne more slabo biti.

Za maše. Piše se nam: Ljubi „Štajerca“! Čitajte članek v zadnji številki „Štajerca“ pod naslovom: „Za maše“, mi je takoj neki podobni slučaj na pamet prišel, ki se je pred kratkem na Dolenjskem blizu Cirkle prigodil. Lisjak v črni suknji je brčkone po tajni navadi pri eni vdovi neke hranilnične bukvice izvohal ter tako izdatni utis na to ljubo zapuščeno vdovo storil, da se mu je bukvica izročila in da je zamogel kar urno poskočiti po vložene novce. Sluti se, da so se dotični denarji v jetični posojilnici v Cirklah nujno potrebovali... Ks.

Nedolžno deco hočejo prvaki tudi že z veleizdajalskim strupom pokvariti. Ljubljanski prvaki pošiljajo zdaj svoje šolske otroke med počitnicami v Beligrad, belgradski očetje pa svoje v Ljubljani. Naravno, da si bodejo ti šolski otroci v Beligradu navlekli protiaustrijskega duha in sovraštva proti naši zastavi. Kam vodi to veleizdajalsko počenje slovenskih prvakov?

Iz Spodnje-Stajerskega.

V Št. Vidu pri Ptujju se bi imele pretekli ponedelek in torek občinske volitve vršiti. Prvaški hujskači in srbski prijatelji so že na vse načine delali, da bi zopet zmagali. Vsi skupaj so držali, narodnjaki in klerikanci, vsi ki so nasprotniki pametnega gospodarskega dela v občini. Glavni vodja prvaške hujskarije v Št. Vidu je seveda trgovec Tombah, katerega zagriženost smo itak že opetovano popisali. Ta človek bi najraje vsacega naprednjaka in Nemca živega požrl; in vendar se dobi še nekaj nemških kupecv, ki ga podpirajo. O delovanju tega Tombaha bode mo v kratkem natančna pojasnila podali. Vkljub vsej tej prvaški hujskariji pa je stala stvar za naprednjake izborna. Zmagali bi čisto gotovo; v zadnjem hipu pa so prvaki hujskači izprevideli, da morajo propasti. Zato so na sleparski način dosegli, da so se volitve preložile. Vidi se, da so prvaki to sleparijo že naprej pripravili, da bi v slučaju napredne zmage volitve ovrgli. Razglas za volitve so namreč en dan premalo razobesili in poleg tega so tudi volitve za I. in II. razred napačno sklicali. S takimi sleparijami pa Tombahova banda ne bode ničesar dosegla. Upamo, da bode oblast to lumparijo razumela in v občini red napravila. Volitve se morajo takoj zopet sklicati. Potem bode mo videli, kje je pravica. Kmetje v občini Št. Vid-Pobrež so zelo razburjeni nad temi prvaškimi sleparijami. In obljubujejo si, da bodejo ob prihodnjih volitvah skupaj stali ter Tombahu in njegovim petolizcem vrata pokazali. Na svidenje torej, prvaki!

Hrvatski pastir. Neki romar nam piše: V nedeljo 10. julija popoldne odjadram v imenitni hrvatski grad Zagreb. Na kolodvoru v Brežicah preskrbim si potni listek in pričakujem vlak, nakrat pa zaslišim v bližini grozni vrisk, trušč in hrušč, takoj se podam na lice mesta od kje da prihaja to uhozaboleče tulenje, — glej čuda,